

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) Bc. L. R., b) T. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, ve věci žalob proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2018, č. j. 45178/1/5200-10424-700519 a č. j. 45343/18/5100-41457-711353, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2019, č. j. 11 Af 44/2018 – 85,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce a) a žalobkyně b) (dále jen „stěžovatelé“) se kasačními stížnostmi domáhali zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze. Společně s podanými kasačními stížnostmi požádali o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Nejvyšší správní soud o žádostech stěžovatelů rozhodl usnesením ze dne 5. 9. 2019, č. j. 2 Afs 63/2019 - 47, v němž dospěl k závěru, že je dán důvod pro jejich zamítnutí a vyzval každého ze stěžovatelů ke splnění jejich poplatkové povinnosti do 15 dnů od doručení usnesení a ke splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení.

[3] Toto usnesení bylo doručeno stěžovatelům do jejich datových schránek dne 10. 9. 2019. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti jim tedy začala plynout ve středu 11. 9. 2019 a poslední den k jejímu splnění byla středa dne 25. 9. 2019.

[4] Dne 23. 9. 2019 byly Nejvyššímu správnímu soudu doručeny opakované žádosti stěžovatelů, které však neobsahovaly žádné nové relevantní skutečnosti ve vztahu ke splnění jejich poplatkové povinnosti, a proto o nich již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Jak totiž mnohokrát v minulosti konstatoval, „(p)okud v mezidobí nedošlo ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odlišné rozhodnutí o druhé žádosti (o osvobození od soudních poplatků) odůvodňovat, postupoval městský soud správně, pokud o v pořadí druhé žádosti samostatně nerozhodoval. Opačný přístup by totiž nutně musel vést k nekonečnému řetězení téhož problému, neboť by nebylo možné účastníkovi řízení zabránit, aby na každou výzvu k úhradě soudního poplatku reagoval za nezměněného skutkového stavu novou žádostí o osvobození. To by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Městský soud proto správně vycházel z toho, že v řízení nebyly shledány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a poplatek nebyl

ani v následné lhůtě zaplacen. Proto řízení o kasační stížnosti správně zastavil.“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2018, č. j. 7 As 480/2018 - 18, ze dne 22. 2. 2012, č. j. 6 As 6/2012 - 14, ze dne 23. 2. 2011, č. j. 1 Afs 51/2010 – 104, či ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010 - 106).

[5] Protože stěžovatelé soudní poplatky na výzvu soudu do výše uvedeného dne nezaplatili, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelé neodstranili ve stanovené lhůtě ani další vadu svých kasačních stížností, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byli usnesením ze dne 5. 9. 2019, č. j. 2 Afs 63/2019 - 47, vyzváni, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. října 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu